

Két menőlépés előre (jobb kezd!), bokázó, páros forgó, bokázó.

Ingó a táncirány felé és vissza. Bokázó.

2. Magyar páros tánc.

Az előjáték alatt a párok előre mennek, az utolsó ütemre a táncosnő két lépéssel és fordulattal áttáncol a táncos bal oldalára.

Táncosnő jobbra, táncos balra két lejtőlépés és bokázóval helyet cserél.

Ugyanezt még kétszer.

Valamennyien toborzó, utána bokázó.

Külső lábbal (táncos bal, táncosnő jobb lábbal) 12 hegyező lépéssel körülfordulva bokázó.

Ugyanez belső lábbal kezdve.

Orsó, külső lábbal.

Bokázó.

Orsó belső lábbal.

Bokázó.

Cifra toppantó külső lábbal, bokázó.

Cifra toppantó belső lábbal, bokázó.

Három lendítő kis haranggal, hátra haladnak és egymással szemben bokáznak.

Kétszer a táncosnőt jobb kézzel derékon átfogva, három této-vázó lépéssel előre táncolnak és bokáznak.

Négy vágó lépéssel hátratáncolnak (jobb lábbal kezdve).

Páros forgó, bokázó.

Horvát Margit.

Gyűjtsük össze lakóhelyünk növényeit

A minap sétálni mentem a határba. Ilyenkor, tavasz elején a legszebb a határ, mert ott érzik minden fűvön, fán, bokron a nagy sietés, hogy mihamarabb zöldbe öltözzön. Micsoda munka folyik ilyenkor a növényekben! Itt egy rügyeeske készül éppen kipattanni, hogy levélke legyen belőle, amott egy másik már elárulja, hogy virág lesz belőle.

Igy jártam a határt, amikor egyszer csak egy kisleánya bukkant elém.

— Hát te hol jársz erre, leánykám? — kérdeztem tőle.

— Ebédet vittem az édesapámmak.

— Merre dolgozik az édesapád?

— Ott kapálnak a szőlőben.

A leánya ekkor hirtelen észrevett egy szép sárga virágot.

— Jaj, de gyönyörű virág! — s azzal már le is szakította.

— Aztán tudod-e kislányom, hogy nevezik azt a virágot, amit leléptél?

A kislány csak állt, nézett rám, de nem tudta nevét annak a virágnak, ami olyan közönséges a mi vidékünkön. Pedig a jó gazdának ismernie kell ám a határ növényeit. Egy része hasznára lehet, gyógynövény, a többit meg irtani kell, hogy elterjedésével kárt ne tegyen.

Legegyszerűbb tehát, ha összegyűjtjük lakóhelyünk növényeit, így jobban megismerhetjük őket.

Hogyan gyűjtsünk növényeket?

A gyűjtéshez elegendő egy növénygyűjtő, amit magunk is elkészíthetünk valami vastagabb, tiszta lapu könyvből. (A papírja azonban ne legyen simított!) Azután nem kell más hozzá, csak szárító-papír meg egy növényásó, amit egy jó zsebkész is helyettesíthet.

Aki nem akar vagy nem tud növénygyűjtőt venni, az a kézimunka-órán maga is elkészítheti. Vegyen két 40x25 cm nagyságú vastag papirlemezt és kösse össze szalagokkal, tegyen közéjük 20—30 fehér vagy szürke olcsó itatóspapírt s már készen is van a növénygyűjtő.

Növénygyűjtővel és jó zsebkéssel felszerelve aztán megkezdhetjük a gyűjtést. A virágokat nem tépjük, hanem gyökerestől szedjük ki a földből. Erre való a növényásó vagy a zsebkész. A gyökereket a hozzájuk tapadt földtől megtisztítjuk és az egész növényt — a leveleket és a virágokat óvatosan lesimitva és elrendezve — az itatóspapír közé helyezzük. Ha növénygyűjtőnk már megtelt, hazavisszük és lepréseljük. Ennek legegyszerűbb módja az, hogy a növényeket az itatóspapírral együtt két deszka közé tesszük és erre súlyokat (köveket) teszünk. Ha a gyűjtött növények sok vizet tartalmaznak, több itatóspapírt kell használnunk. Különböző növényeink megpenészednek és megfeketednek. Hogy ezt elkerüljük, az itatóspapírokat napjában legalább kétszer váltjuk. Ezt mindaddig folytatjuk, míg növényeink meg nem száradnak. A préselést ezért száraz, lehetőleg napos helyen végezzük.

A kellőképpen lepréselt és megszáritott növényeket azután vékony papircsikokkal (pénzragasztóval) félv terjedelmű papírokra csak annyi helyen ragasszuk le, hogy el ne mozdulhassanak. A félv alsó sarkába névjelzőt készítünk, amelybe a következőket jegyezzük: a növény neve, lelőhelye, a gyűjtés ideje és a gyűjtő neve.

Az így fölragasztott és elrendezett növénygyűjtemény nem csak a gyűjtőnek szerez örömet, hanem másoknak is s arra is jó, hogy az elfelejtett növényeket újból fölismerjük.

De hogy a mezőn található növények közül sok, esetleg ismeretlen a számotokra, az ne vegye el kedveteket a növénygyűjtéstől, mert megmondja azok nevét a tanítóbácsi, ha pedig ő nem volna otthon (nyáron), igen olcsón beszerezhetünk egy növényhatározót s ennek segítségével, a gyökér, szár, levél és a virág ismerete alapján minden növény biztosan meghatározható.